

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/ 213 /2018/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

265/2018. (XII. 20.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2018. június 15-én, postai úton előterjesztett **panaszát** a 2018. december 20-án – Fráterné dr. Ferenczy Nóra távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – Sz. Városi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt, valamint alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2018. június 15-én, postai úton terjesztett elő panaszt a vele szemben 2018. június 6-án foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2018. június 6-án, az E. út 36/1. szám alatt konfliktusba keveredett a szomszédjaival, akik őt és a feleségét megverték, majd a földön megrugdosták. A panaszos előadása szerint B.A. és Sz. Zs. a rendőrök kiérkezése előtt telefonon felhívták V. I. r. alezredest és elmesélték neki a történeteket, valamint a panaszos tudtára hozták, hogy r. alezredek a barátjuk, aki majd elrendezi, hogy nekik ebből ne legyen bajuk. A panaszos sérelmezi, hogy csak őt állították elő a Sz. Városi Rendőrkapitányságon. A panaszos úgy érzi, hogy r. alezredek nem rendőrhöz méltóan viselkedett, miszerint a barátainak mindent elintézett. Továbbá a panaszos előadja, hogy a fia, N. G. is rendőr, aki r.alezredek beosztottja és választás elé állította N. G.-t, hogy vagy elfogad egy másik beosztási helyet a kapitányságon belül, mint gyalogos járőr vagy keressen a kapitányságon kívüli helyet.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az illetékes rendőri szervtől, valamint kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumok és a konkrét kérdésekkel kapcsolatos rendőrségi álláspont megküldését.

1)Dr. V.R. c.r. alezredes 2018. augusztusában kelt jelentésében panaszos és felesége által tett panasz kivizsgálásával kapcsolatban az alábbiakról tájékoztatta a Testületet.

2018. június 6-án a panaszos ügyével kapcsolatban kettő bejelentés érkezett a 112-es hívószámra. B. Cs. bejelentését tartalmazó adatlap 21 óra 20 perc 26 másodperckor érkezett meg a TIK-be. Az adatlap szerint „A panaszos a kerítésnek lökte S. I.-nét és megsérült a hölgy”. Ezt követően N. J. bejelentését rögzítő adatlap 21 óra 20 perc 51 másodperckor érkezett meg, amely szerint „a bejelentő férjét megtámadták és az úr megsérült, a nyakát fájlalja”. A kialakult gyakorlat alapján a TIK az első adatlapot továbbította az intézkedő járőröknek.

A bejelentéseknek mentőkhöz történő kapcsolása során a hangfelvételen hallható, hogy egy férfi a nyakát fájlalja. A helyszínen lévők vitatkoznak, melynek során N. J. bejelentő megkérdezi valakit, hogy „miért csináltak ilyent”, valamint elhangzik az, hogy „beállítod, hogy a gyerek itt volt és nem is igaz”.

Ó. K. r. őrnagy, ügyeletes tiszt 21 óra 23 perckor a S 85* hívónevű járőrpárt irányította a helyszínre. A S85* hívónevű járőrpár egyik tagjaként N. G. r. törzsőrmester teljesített szolgálatot. A járőrpár jelentette a TIK felé, hogy a bejelentésben megjelölt címen N. G. r. törzsőrmester szülei laknak, ezért elfogultság miatt nem intézkedhetnek. V. J. r. főtörzsőrmester, szolgálatparancsnok (a továbbiakban:szolgálatparancsnok) közölte a járőrökkel, hogy vonuljanak a helyszínre, mivel ő is odatart, majd ő „odafigyel a jogtisztaságra”. Ezt követően rádióan egyeztetett velük arról, hol találkozzanak.

A rádióforgalmazás alapján N. L. c. r. alezredes, ügyeletvezető 21 óra 25 perckor utasította a S 8* hívójelű gépkocsizó járőrt (a továbbiakban: gépkocsizó járőr), hogy a S** hívónevű járőrpár helyett vonuljon a helyszínre. A S8* hívónévvel V. B. r. törzsőrmester és K. T. r. zászlós látott el gépkocsizó járőrszolgálatot.

A szolgálatparancsnok 21 óra 32 perckor közölte, hogy osztályvezetői utasításra a helyszínre tart és utasította a gépkocsizó járőrt a kiérkezéséig szükséges intézkedések megtételére.

A gépkocsizó járőrök 21 óra 53 perckor jelentették, hogy a váltásparancsnok az intézkedés helyszínén marad, ők pedig bemennek a kórházba, mivel kettő sérült is van. Az ügyeletvezető ezt követően 22 óra 2 perckor megegyeszer hívta rádióan a szolgálatparancsnokot, aki a hívásokra nem válaszolt. A gépkocsizó járőr tájékoztatta a TIK-et arról, hogy a szolgálatparancsnok a „főnökkel beszél”, ezért nem jelentkezik az EDR rádióan. Az ügyeletvezető kérdésére jelentette továbbá, hogy feltehetően nemcsak súlyos testi sértés büntette, hanem garázdaság vétsége is megvalósult. Azt is közölte, hogy a helyszínen rögzíthető nyomokat nem találtak, azonban az egyik ház falára kamerát szereltek fel, mely rögzíthette a bűncselekmények elkövetését.

Az ügyeletvezető 23 óra 42 perckor beszámoltatta a szolgálatparancsnokot, aki jelentette, hogy súlyos testi sértés büntette valósult meg. A panaszost elő fogják állítani, további előállításra csak akkor kerül sor, ha azt a Sz. Városi Rendőrkapitányság * Alosztálya (a továbbiakban: Alosztály) szükségesnek tartja, mivel ellentmondások az információk. Az Alosztály munkatársa, S. Z. r. főtörzszászlós június 7-én 4 óra 10 perckor az ügyeletvezetőnek jelentette, hogy a lefoglalt felvétel alapján „lesz egy garázdaság, mert ott többen is belekapcsolódtak, de azt majd megoldják a Vizsgálaton”.

A „Jelentés elfogás végrehajtásáról” elnevezésű irat tartalmazza, hogy a rendőr kiérkezésükkor a panaszos a földön feküdt. A mentősök a helyszínen gerincsérülés lehetőségét nem tudták kizárni. A tanúk elmondása alapján előzetes szóváltást követően a panaszos meglökte S. I.-nét, aki elesett. N. J. elmondta, hogy ezt követően dulakodás kezdődött. Többen elmondták, hogy a panaszos úgy került a földre, hogy V. R. lefogta N. I-t, aki szintén elesett. Az ambuláns ellátást követően az orvos a sérülés fokát S. I.-nél nyolc napon túlinak, a panaszosnál pedig nyolc napon belülinek határozta meg.

A fentiek alapján a Sz. Városi Rendőrkapitányság a *.bű. számon kizárólag súlyos testi sértés büntett elkövetésének gyanúja miatt rendelt el nyomozást 2018. június 6-án. A Sz. Városi Rendőrkapitányság vezetője megalapozott kizárási indítványt terjesztett elő, melynek alapján a * MRFK vezetője a nyomozás lefolytatására a K. Városi Rendőrkapitányság * Osztályát jelölte ki. A jelentést készítő azt is megállapította, hogy a panaszos 2018. június 13-án feljelentést tett ismeretlen személy ellen. Feljelentésében előadta, hogy 2018. június 6. napján 21 óra 15 perc és 21 óra 30 perc közötti időben összevitatkozott a szomszédjaival, ennek során S. I.-né kiütötte a mobiltelefonját a kezéből, melyet nem talált meg. A feljelentés alapján a Sz. Városi Rendőrkapitányság *.bű. számon 2018. június 13-án nyomozást rendelt el jogtalan elsajátítás vétség elkövetésének gyanúja miatt

A MRFK Bűnügyi Igazgatóságának *Osztálya (a továbbiakban: * Osztály) az utasításnak megfelelően szakirányítás keretében megvizsgálta a fenti kettő ügyben folytatott nyomozást.

A *.bű. számú ügyben az ellenőrzés feltárta, hogy a nyomozás során a súlyos testi sértés büntett elkövetésének gyanúján túl a garázdaság vétség elkövetése gyanújának vizsgálata elmaradt. Nem folytatták le a helyszíni szemlét, valamint a tanúk azonnali kihallgatására sem intézkedtek. Hiányosságként merült fel, hogy a nyolc napon belül gyógyuló sérülés miatt N.I-t nem tájékoztatták a magánindítvány előterjesztésének lehetőségéről. Nem dokumentálták továbbá azt a körülményt, hogy a lefoglalt pendrive-on szereplő adatok milyen módon kerültek a hatóság látókörébe, illetve azok honnan származnak.

A MRFK Rendészeti Igazgatósága szintén szakirányítás keretében megvizsgálta a fentiekkel kapcsolatban a TIK tevékenységét. A vizsgálat hiányosságot nem tárt fel, a TIK tevékenységét jog- és szakszerűnek találta. A Sz. Városi Rendőrkapitányság munkatársai által foganatosított rendőri intézkedés vizsgálatát mellőzte.

A jelentést készítő összességében megállapította, hogy a 2018. június 6-án történt eseményekkel kapcsolatban a nyomozóhatóság a súlyos testi sértés büntett elkövetésén túl más bűncselekmény megvalósulását nem vizsgálta. A rádióforgalmazás alapján azt tapasztaltam, hogy V. I. r. alezredes az intézkedés megkezdése előtt tudott a 2018. június 6-ai eseményekről. A szolgálatparancsnok is az ő utasítására ment a helyszínre. A telefonhívások vizsgálata nélkül azonban nem állapítható meg, milyen módon szerzett tudomást az intézkedés alapjául szolgáló eseményről, illetve azt, hogy Sz. Zs. felhívta-e őt telefonon. Azt sem lehetett megállapítani, hogy a vizsgálat során feltárt hiányosságok szakmai mulasztás, vagy egyéb más ok miatt következtek be. Ennek vizsgálata céljából javaslom a panasz áttételét a Nemzeti Védelmi Szolgálatához.

Megállapította továbbá, hogy Sz. Zs. és társainak 2017. augusztus 7-ei beadványát a Sz. Városi Rendőrkapitányság nem terjesztette fel a főkapitányhoz.

A Testület megjegyzi, hogy dr. G. F. r.ezredes 2018 október 3-án kelt átiratában arról tájékoztatta a Testületet, hogy a panaszt 2018. augusztus 8-án részben, majd augusztus 12-én pedig teljesen visszavonták.

2) Dr. G. F.r ezredes 2018. október 3-án az alábbi jelentést készítette

Lakossági bejelentés alapján a Megyei Rendőr-főkapitányság Tevékenységirányítási Központja (a továbbiakban: TIK) ügyeletesének utasítására jelentek meg a járőrök a Sz. város, E. u. 36. szám alatti lakóház gépkocsibejáróján történt bántalmazás miatt. Az intézkedést V. J. r. törzssászlós, szolgálatirányító parancsnok és egy járőrpár, K. T. r. törzssászlós és V. B. r. törzsrőrmester hajtotta végre. Az intézkedést a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 13.§ (1) bekezdése és 33.§ (1) bek. a/ pontja alapozták meg. A TIK ügyeletes 2018. június 6-án 21 óra 23 perckor adott utasítást a Sz. Városi Rendőrkapitányság * Osztálya gépkocsizó járőrszolgálatot ellátó állományának részére, hogy Sz. város, az E. u. 36. számú alatti lakóház gépkocsibejáróján történt bántalmazás miatt jelenjenek meg a helyszínen és intézkedjenek.

A járőrök helyszínre érkezésekor a mentők már elkezdték a sérültek ellátását. Tájékoztatásuk szerint S. I.-né feltehetően csuklótörést szenvedett, míg a földön fekvő panaszossal kapcsolatban azt a tájékoztatást adták, hogy mozgatni nem lehetett, mert gerincsérülés veszélye is fennállt.

Ezt követően a járőrök szóban meghallgatták S. I.-nét, aki elmondta, hogy a panaszos őt meglökte, melynek következtében elesett és a csuklója nagyon fáj, az valószínűleg eltört. A panaszos szóbeli meghallgatásakor elmondta, hogy nem tudja pontosan, hogyan került a földre, de feltehetően valaki lefogta.

A járőrök meghallgatták a panaszos feleségét, N.J-t, aki elmondta, hogy férje meglökte S. I.-nét, majd dulakodás alakult ki.

Ezt követően a járőrök meghallgatták a jelen lévő S. I., Sz. Zs., V. R. és V. Csi. Sz.város, E. u. 36-38. szám alatti lakosokat. Nevezettek egybehangzóan elmondták, miután a panaszos ellökte S. I.-nét, a további bántalmazás megakadályozása érdekében V. R. lefogta a panaszost, amelynek során a panaszos a földre esett. A helyszínen lévő szolgálatirányító parancsnok utasította a járőröket, hogy a panaszost fogják el és a kórházi ellátását követően a Sz. Városi Rendőrkapitányságra állítsák őt elő. A helyszínen a bejelentés adatai és az elsődleges információk (OMSZ munkatársainak nyilatkozata, az érintettek és a tanúk nyilatkozata) alapján a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntett elkövetésének megalapozott gyanúját állapították meg, ezért a cselekmény elkövetésével gyanúsítható panaszost a kórházi ellátást követően előállították a Sz. Városi Rendőrkapitányságra.

A panaszos az előállító helyiségben 2018. június 7-én 1 óra 10 perckor került elhelyezésre és 2018. június 7-én 3 óra 10 perckor a további eljárás lefolytatása céljából a Sz. Városi Rendőrkapitányság * Alosztálya munkatársának került átadásra.

A panaszossal szemben a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 164.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdése szerint minősülő súlyos testi sértés büntette elkövetésének megalapozott gyanúja miatt indult eljárás, amely a K.város Rendőrkapitányság * Osztályán van folyamatban.

S. I., S. I.-né, S. I., V. R. Cs. és Sz. Zs. megalapozottan gyanúsítható a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 339.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bek. a/ pontja szerint minősülő csoportos garázdaság büntett és a 164.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdése szerint minősülő könnyű testi sértés vétség elkövetésével. A büntetőeljárást velük szemben szintén a K.város Rendőrkapitányság folytatja.

A rendelkezésre álló és írásban rögzített adatok alapján a helyszínen nyom, elváltozás feltalálása nem volt várható, továbbá sem a sértett, sem a gyanúsított nem volt, illetve nem tudott jelen lenni, ezért nem volt indokolt halaszthatatlan nyomozási cselekményként helyszíni szemle lefolytatása. Az egyik ház falára felszerelt kamera rögzítette a bűncselekmény elkövetését, ezért 2018. június 7-én halaszthatatlan nyomozási cselekményként a panaszostól a felvételeket tartalmazó adathordozó lefoglalására került a 18050/272/2018.bü. számú ügyben.

3) K.I. r.tzls. 2018. szeptember 18-án készült jelentésében az alábbiakról tájékoztatta a Testületet K.I. r.tzls. jelenti, hogy 2018. június 6-án 21 óra 45 perckor a TIK utasítására Sz. város, E.útra ment, mivel a bejelentés szerint ott egy nőt bántalmaztak.

A helyszínre érkezésekor azt tapasztalta, hogy a mentők egy a földön tartózkodó nő sérüléseit látják el és mellette pár méterre egy férfi fekszik a földön, valamint több személy tartózkodik még a helyszínen. R. tzls. kérdésére a sérült hölgy S. I.-né elmondta, hogy a földön fekvő férfi ellökte és annak következtében elesett. Ezek után a panaszos elmondta, hogy nem tudja, hogy került a földre, csak arra emlékszik, hogy valaki lefogta.

Ezt követően r.tzls. felvette a kapcsolatot a helyszínen tartózkodó S. I., Sz. Zs., V. R., V. Cs. szemtanúkkal, akik elmondták, hogy a panaszos N. G. r.törm. édesapja, továbbá elmondták, hogy a panaszos ellökte a hölgyet, minek következtében az idős néni elesett.

A szemtanúk között tartózkodott még a panaszos felesége is, aki elmondta, hogy férje szóváltást követően ellökte S. I.-nét. A hölgy sérüléseiről a mentők azt nyilatkozták, hogy feltehetően 8 napon túl gyógyuló sérülések, amit a kórházban dolgozó orvos a későbbiekben megerősített.

A helyszínen tartózkodott V. J. r.tzls. aki utasította r.tzls. -t, hogy a panaszost el kell fogni és az orvosi ellátást követően a Sz. Városi Rendőrkapitányságra kell szállítani kihallgatása végett. A kórházba szállítás és ellátás alatt a panaszos folyamatosan rendőri felügyelet alatt volt.

A panaszost a mentők a M. Kórház SBO-jára szállították, ahonnan a sérülései ellátását követően a szolgálati gépjárművel a Sz. Városi Rendőrkapitányságra előállították, majd a ruházat átvizsgálását követően a 9-es számú előállító helyiségben elhelyezték.

4) V. J. r.tzls. 2018. szeptember 18-án az alábbi jelentést készítette

V. J. r.tzls. 2018. június 6-án 17 óra 30 perc és 5 óra 30 perc közötti időben szolgálatirányító parancsnoki szolgálatot látott el, amelynek során TIK utasította a járőröket, hogy jelenjenek meg Sz.város, E, út 36. szám alatt, mivel ott tettelegesség történt.

Az intézkedés megkezdése előtt V. I. r. alez. a szolgálati mobiltelefonon tájékoztatót, hogy kapott egy hívást Sz város, E utca 36 szám alatt lakó személytől, hogy a panaszos és az ott lakók személyek között szóváltás alakult ki, melynek során tettelegesség is történt. V. I. r. alez. utasította r. tzlst., hogy amennyiben N. G. r. törm. szolgálatban van, érintettsége miatt az intézkedésben ne vegyen részt. Továbbá utasította, hogy jelenjen meg a helyszínen, valamint felhívta a figyelmet az intézkedéssel kapcsolatban a, jog és szakszerűsége", valamint kérte, hogy r.tzls. tájékoztassa a történetekről.

A helyszínre érkezését követően a helyszínen már ott volt K. T. c. r. tzls valamint V. B. c. r. törm, valamint az OMSZ munkatársai, akik éppen ellátták a panaszost és az egyik szomszédját.

A járőrök tájékoztatták r.tzls.-t, hogy a panaszos szóváltásba keveredett az egyik szomszédjával melynek során fellökte, aki ennek következtében megsérült.

Ezt követően r.tzls. szóban meghallgatta az ott lévő személyeket, akik egybehangzóan elmondták, hogy S. I.-né és a panaszos között szóváltás alakult ki, melynek során a személyek úgy nyilatkoztak, hogy a panaszos egy alkalommal nekifutásból fellökte S. I.-nét, aki ennek következtében megsérült. A személyek úgy nyilatkoztak, hogy ezt követően próbálták a panaszost visszatartani, de senki nem bántalmazta őt.

Ezt követően r.tzls. megpróbálta meghallgatni a panaszost, akit az Országos Mentő Szolgálat munkatársai elláttak , de a helyszínen a kérdésekre semmilyen választ nem adott. R. tzls. szóban meghallgatta N. J.-t is, aki a helyszínen annyit mondott el, hogy azt látta, amint a panaszos fellöki a szomszédjukat, de hogy a férjével mi történt, arról nem tudott nyilatkozni.

A helyszínen lévő adat gyűjtés során az sikerült megállapítani, hogy a panaszossal szemben fenn áll a súlyos testi sértés gyanúja, ezért r.tzls. utasította a járőröket, hogy kísérik be a kórházba és ha az orvosi ellátása befejeződött állítsák elő a Sz. Városi Rendőrkapitányságra.

A mentők S. I.-nét és a panaszost is a* Kórházba besszállítottak, ahol megállapítást nyert, hogy S. I.-né nyolc napon túl gyógyuló sérülést szenvedett, a panaszosnál nyolc napon belül gyógyuló sérülést állapított meg az ügyeletes orvos.

A panaszost orvosi ellátását követően a járőrök előállítottak a Sz. Városi Rendőrkapitányságra, vele szemben kényszerítő eszközt nem alkalmaztak mivel együttműködő volt.

A beszállítást követően az előállító helyiségben 1 óra 10 perckor került elhelyezésre. Ezek után a panaszost a Sz. Városi Rendőrkapitányság * Alosztály munkatársának S. Z. r. tzls-nak került átadásra 3 óra 10 perckor, a további eljárást lefolytatása céljából.

5) A rendőrség mellékelte az előállítás végrehajtásáról /kényszerítőeszköz alkalmazásáról szóló jelentéseket, amelyek szerint a panaszossal szemben:

2018. június 6-án 21 óra 45 perckor 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban Rtv) 29.§(1) bekezdés szerinti igazoltatást, az Rtv: 31.§ (1) bekezdés szerinti személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálása, Rtv: 33.§(1) bekezdés a) pont szerinti szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten érest követő elfogás került alkalmazásra. A személyes szabadság korlátozásának helye: (utcán) 9700 Sz. város, E.u. 36/1. sz. alatti helyen. Az intézkedés során kényszerítő eszközt nem alkalmaztak a panaszossal szemben.

Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírása panaszossal szemben intézkedő rendőr jelentése alapján a következőket tartalmazza:

2018. június 6 -án 21 óra 26 perckor a TIK utasítására Sz. város E. utca 36/1. szám alatti házhoz ment, mivel a bejelentés szerint ott egy nőt bántalmaztak. A jelentéskészítő helyszínen érkezésekor a mentők már a helyszínen voltak. A helyszínen felvette a kapcsolatot S. I.-nével, aki kérdésére elmondta, hogy a helyszínen lévő panaszos őt meglökte, minek következtében elesett és feltehetően eltörött a csuklója.

A jelentés készítő kitérőzésekor a panaszos a földön feküdt, a mentők azt a tájékoztatást adták, hogy ne mozgassa senki a panaszost, mivel gerincsérülés esete is fennállhat. A panaszos elmondta, hogy nem tudja, hogy került a földre, de feltehetően valaki lefogta.

A jelentés készítő a helyszínen tanúként meghallgatta a panaszos feleségét, aki elmondta, hogy a panaszos meglökte S. I.-ét, majd dulakodás kezdődött; S. I. a helyszínen elmondta, hogy azt látta, hogy a feleségét a panaszos ellöki és arcon üti, aminek következtében a felesége elesett.

A jelentés készítő tanúként meghallgatta még Sz. Zs.-t, V. R.-t és V. Cs.-t. V. R. elmondta, hogy látta amint a panaszos ellöki magától S. I.-nét, majd ezt követően lefogta a panaszost, aminek következtében a panaszos elesett.

V. Csi. és Sz. Zs. elmondták, hogy a panaszos ellökte S. I.-nét, majd V.R. lefogta a panaszost. Ezek után a helyszínen lévő Á851-el egyeztetett a jelentéskészítő, majd elfogta és előállította a panaszost.

Ezt követően "a törvény nevében szavak előre bocsátásával" a panaszost a helyszínen elfogta, de mivel az eset kapcsán sérülései voltak ezért csak a kórházi ellátást követően lehetett előállítani a * Kórház SBO-járól. Az kórházi ellátás és ruházat átvizsgálás után a panaszost az SBO-ról a szolgálati gépjárművel a Sz. Városi Rendőrkapitányságra előállították.

Dr. M. Á. arról tájékoztatta a jelentés készítőt, hogy a panaszos sérülései 8 napon belül gyógyulnak viszont S. I.-né 8 napon túl gyógyuló sérülést szenvedett.

A panaszost tájékoztatták, hogy a rendőri intézkedéssel szemben 20 napon belül a Független Rendészeti Panasztestületnél panasszal élhet melyet megértett.

A védelemhez való jog gyakorlására vonatkozó szóbeli közlés a 23/2003. (VI.24.) BM-IM együttes rendelet 4. §. (4) bekezdése alapján 2018. június 6-án 21 óra 45 perckor megtörtént.

Az Rtv. 33.§ (4) bekezdés alapján az előállítás okáról a tájékoztató kiadásra került. Az Rtv. 33.§ (4) bekezdés alapján az előállítás idejéről szóló igazolás kiadásra került.

A panaszos további intézkedésből 2018. június 7-én átadásra került a(z) Sz. Városi Rendőrkapitányság BKA-ra.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedése érintette a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és felelősség fejezetének a IV. cikkben foglalt személyi szabadsághoz való jogát, a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrség a panaszost indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vont-a-e intézkedés alá.

A panaszos beadványában előadta, hogy 2018. június 6-án, az E. út 36/1. szám alatt konfliktusba keveredett a szomszédjaival, akik őt és a feleségét megverték, majd a földön megrugdosták. A panaszos előadása szerint B.A. és Sz. Zs. a rendőrök kiérkezése előtt telefonon felhívták V. I. r. alezredest és elmesélték neki a történetet, valamint a panaszos tudára hozták, hogy r. alezredest a barátjuk, aki majd elrendezi, hogy nekik ebből ne legyen bajuk

A rendőrség iratok szerint kettő bejelentés érkezett a 112-es hívószámra. B. Cs. bejelentését tartalmazó adatlap 21 óra 20 perc 26 másodperckor érkezett meg a TIK-be. Az adatlap szerint „A panaszos a kerítésnek lökte S. I.-nét és megsérült a hölgy”. Ezt követően N. J. bejelentését rögzítő adatlap 21 óra 20 perc 51 másodperckor érkezett meg, amely szerint „a bejelentő férjét megtámadták és az úr megsérült, a nyakát fájlalja”. A kialakult gyakorlat alapján a TIK az első adatlapot továbbította az intézkedő járőröknek. A rendőrség iratok szerint lakossági bejelentés alapján a Megyei Rendőr-főkapitányság Tevékenységirányítási Központja (a továbbiakban: TIK) ügyeletesének utasítására jelentek meg a járőrök a Sz. város E. utca 36. szám alatti lakóház gépkocsibejáróján történt bántalmazás miatt. Az intézkedést V. J. r. törzssászlós, szolgálatirányító parancsnok és egy járőrpár, K. T. r. törzssászlós és V. B. r. törzsrőmester hajtotta végre. Az intézkedést a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 13.§ (1) bekezdése és 33.§ (1) bek. a/ pontja alapozták meg. A TIK ügyeletes 2018. június 6-án 21 óra 23 perckor adott utasítást a Sz. Városi Rendőrkapitányság* Osztálya gépkocsizó járőrszolgálatot ellátó állományának részére, hogy Sz. város, az E. u. 36. számú alatti lakóház gépkocsibejáróján történt bántalmazás miatt jelenjenek meg a helyszínen és intézkedjenek.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. A Szolgálati Szabályzat az Rtv. előírásait a következőkkel egészíti ki. A 9. § (1) bekezdése alapján a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét. Az (1)-(3) bekezdések szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfutónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.”

Az Rtv. 33.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek.

A fentieket összegezve a Testület arra az álláspontra jutott, hogy a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett a 112-es hívószámra beérkezett kettő telefonhívást követően. Ennek következtében a rendőrségnek kellő jogalapja volt az intézkedés megkezdéséhez, az intézkedést megfelelő törvényi felhatalmazás alapján, jogszerűen kezdte meg a panaszossal szemben, így a panaszosnak nem sérült a tisztességes eljáráshoz való joga.

2) A Testület ezt követően a panaszos előállítását vizsgálta meg, amelynek kapcsán az alábbi álláspontra jutott.

Az intézkedő rendőrök a helyszínre érkezést követően több tanút is meghallgattak, akik arról tájékoztatták a rendőröket, hogy a panaszos ellökte S. I.-nét, aki ennek következtében elesett és vélhetően eltörött a csuklója. Ezek után "a törvény nevében szavak előre bocsátásával" a panaszost a helyszínen elfogták, de mivel az eset kapcsán sérülései voltak ezért csak a kórházi ellátást követően lehetett előállítani a * Kórház SBO-járól. Az kórházi ellátás és ruházat átvizsgálás után a panaszost az SBO-ról a szolgálati gépjárművel a Sz. Városi Rendőrkapitányságra előállították.

a) A Testület elsőként az előállítás jogalapját vizsgálta.

A rendőrségi iratok alapján a panaszost a Rtv: 33.§(1) bekezdés a) pont szerinti szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten érést követő elfogása került alkalmazásra, mivel a panaszos a tanúk elmondása szerint a dulakodás közben szándékosan ellökte S. I.-nét, akinek 8 napon túli sérülése keletkezett.

A Btk. 164. §-a rögzíti a testi sértés tényállását az alábbiak szerint: „Aki más testi épségét vagy egészségét sérti, testi sértést követ el. Ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség nyolc napon belül gyógyul, az elkövető könnyű testi sértés vétsége miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség nyolc napon túl gyógyul, az elkövető súlyos testi sértés büntette miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő”.

A tettenérés esetét az Rtv. idézett szakasza az elfogás és előállítás eltérést nem engedő, kógens indokai között szabályozza, tehát a szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt a rendőr további intézkedés megtétele céljából köteles elfogni és az illetékes hatóság elé állítani.

Sem az Rtv., sem a büntető anyagi, illetve eljárási szabályok nem tartalmazzák a „tettenérés” meghatározását, ezért a Testület itt is a 265/2011. (IX. 14.) számú állásfoglalásában elvégzett fogalomértelmezést követi. Mind az anyagi, mind az eljárási törvényekhez fűzött kommentárból az derül ki, hogy a tettenérés megállapításához szükséges egyfajta folyamatosság, amely a cselekmény elkövetését az elfogással összekapcsolja. Ezért abban az esetben is, ha az Rtv. tettenérés fogalmát nem csupán a hatóság általi észlelés alapján induló intézkedésekre szorítjuk, szükséges, hogy a tetten ért személy mozgását, cselekvését – akár a szemtanúk, akár az értesítésre megjelenő rendőrök – végig kövessék a cselekmény elkövetésétől kezdve. Amennyiben az elkövető ilyen fajta nyomon követhetősége megszakad, úgy tettenérésről nem beszélhetünk.

A Testület ugyanakkor felhívja a figyelmet a Kúria 13/2013. számú büntető elvi határozatára, amely szerint a tettenérés kapcsán a jogszabály olyan feltételt nem fogalmaz meg, hogy az elfogásnak anélkül kell megtörténnie, hogy az elkövetőt szem elől tévesztették volna [Btk. 170. §, 175. §, Be. 127. § (3) bek.]. A határozat rögzítette, hogy „a tettenérés feltételezi a bűncselekmény észlelését; és ahhoz képest a cselekményt éppen elkövetőnek, az éppen eltávozó elkövetőnek, és az eltávozó elkövető üldözésből való elfogását, ekként visszatartását. Tettenérés alatt értendő, ha a cselekmény az adott személy – a tettenérő – szeme láttára, észlelése mellett történik; olyan

fizikai közelségben, amikor reális lehetősége van az elkövetéshez férni, az elkövetőt elérni, az elkövető után eredni. Mindez a „forró nyom”, az idővesztés nélküli üldözés lehetősége; és éppen ezen alapul a társadalmi elismertsége”.

A Testület megítélése szerint jelen esetben a folyamatosság követelménye a tanúk vonatkozásában teljesült, mivel a meghallgatásuk során el tudták mesélni a történeteket, így a rendőröknek volt lehetőségük rekonstruálni az eseményeket.

A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy az előállításnak megvolt a jogalapja.

b) Mivel ugyanakkor az Rtv. 33. § (2) bekezdése alapján foganatosított előállítások esetén a jogalkotó a rendőr mérlegelési jogkörébe utalja az előállítás szükségességéről a döntést, a Testületnek a jogalap fennállásakor is vizsgálnia kell, hogy az előállítás megfelel-e az arányosság követelményének. Az Rtv. 15. § (2) bekezdése ugyanis kimondja: több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással jár. Ezt a mérlegelést elvégzi a fent nevezett ORFK szabályzat, ami meghatározza, hogy milyen cselekedetekben kell előállítani.

Mindezek alapján – tekintetbe véve, hogy tettenérés esetében az Rtv. nem ad lehetőséget a mérlegelésre – a Testület megállapította, hogy a panaszos elfogására és előállítására jogszerűen került sor, ezért a panaszos személyes szabadsághoz való jogát nem érte sérelem.

c) Az előállítás időtartamának jogszerűsége kapcsán a Testület az alábbi megállapításokra jutott.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal, 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) bekezdése szerint az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése főszabályként a „szükséges” időt jelöli meg és csak végső korlátként, határozza meg a 8 órás (illetve indokolt esetben, külön alaki feltételek mellett a további 4 órás) időtartamot. Felhívja a Testület a figyelmet az előállítás intézményének a személyi szabadságot súlyosan korlátozó jellegére, amelyre értelemszerűen vonatkozik az Rtv. 15. § (1) bekezdésében meghatározott azon általános arányossági követelmény is, mely szerint „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”.

A rendőrségi iratok tanúsága szerint a panaszos személyi szabadságát 2018. június 6. 21 óra 45 perctől 2018. június 7. 3 óra 10 percig korlátozták, amely során a panaszost az 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban Rtv) 29.§(1) bekezdés szerinti igazoltatást, az Rtv: 31.§ (1) bekezdés szerinti személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálása, Rtv: 33.§(1) bekezdés a) pont szerinti szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten érést követő elfogás került alkalmazásra.

A panaszost az intézkedés helyszínén elfogták és 2018. június 6-án 21 óra 45 perckor előállították, de mivel az eset kapcsán sérülései voltak, csak a kórházi ellátást követően tudták előállítani a Sz. Városi Rendőrkapitányságra. 2018. június 7-én 1 óra 10 perckor Dr. M. Á. arról tájékoztatta rendőröket, hogy a panaszosnak 8 napon belül gyógyuló sérülései, míg S. I.-nének 8

napon túli sérülései vannak. A fentiekre tekintettel a panaszos 5 óra 25 perces előállítása a Testület álláspontja szerint nem tartott indokolatlanul, szükségtelenül és aránytalanul hosszú ideig.

Így a Testület véleménye szerint a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga nem sérült az előállítás időtartama kapcsán.

3) A Testület vizsgálta a rendőri intézkedés részrehajló voltát.

A panaszos beadványában leírta, hogy B.A. és Sz. Zs. a rendőrök kiérkezése előtt telefonon felhívták V. I. r. alezredest és elmesélték neki a történeteket, valamint a panaszos tudtára hozták, hogy r. alezredes a barátjuk, aki majd elrendezi, hogy nekik ebből ne legyen bajuk. A panaszos úgy érzi, hogy r. alezredes nem rendőrhöz méltóan viselkedett, miszerint a barátainak mindent elintézt. Továbbá a panaszos előadja, hogy a fia, N. G. is rendőr, aki r. alezredes beosztottja és választás elé állította N. G.-t, hogy vagy elfogad egy másik beosztási helyet a kapitányságon belül, mint gyalogos járőr vagy keressen a kapitányságon kívüli helyet.

Az intézkedés megkezdése előtt V. I. r. alez. a szolgálati mobiltelefonon tájékoztatta az intézkedő rendőrt, hogy kapott egy hívást Sz. város E. utca 36 szám alatt lakó személytől, hogy a panaszos és az ott lakók személyek között szóváltás alakult ki, melynek során tettlegesség is történt. V. I. r. alez. utasította r. tztst., hogy amennyiben N. G. r. törm. szolgálatban van, érintettsége miatt az intézkedésben ne vegyen részt. Továbbá utasította, hogy jelenjen meg a helyszínen, valamint felhívta a figyelmet az intézkedéssel kapcsolatban a „jog és szakszerűsége”, valamint kérte, hogy r.tzls. tájékoztassa a történetekről.

Továbbá a rendőrség arról tájékoztatta a Testületet, hogy a rádióforgalmazás alapján az ügyet vizsgáló r. ezredes azt tapasztalta, hogy V. I. r. alezredes az intézkedés megkezdése előtt tudott a 2018. június 6-ai eseményekről. A szolgálatparancsnok is az ő utasítására ment a helyszínre. A telefonhívások vizsgálata nélkül azonban nem állapítható meg, milyen módon szerzett tudomást az intézkedés alapjául szolgáló eseményről, illetve azt, hogy Sz. Zs. felhívta-e őt telefonon..

Az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdése rögzíti a részrehajlásmentes intézkedés kötelezettségét: a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni. A részrehajlás nélküliség azt jelenti, hogy a rendőri intézkedés során a rendőr az érintett személyére tekintet nélkül bárkivel szemben köteles eljárni. A rendőri intézkedés során nemre, fajra, vallásra, politikai nézetre tekintettel különbséget tenni nem szabad, illetve ez a minőség a rendőri intézkedés megtételének vagy elmulasztásának alapja nem lehet.

A Testület ezen a ponton hivatkozik a Rendőri Hivatás Etikai Kódexében szereplő 5. pontra, amely szerint a „rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit előítéletektől és indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz kínzást, könyörtelen, embertelen vagy megalázó bánásmódot és ezt mástól sem tűri el. Empátiával fordul embertársai felé, védelmet és segítséget nyújt a rászorulóknak.”

A Testület hatáskörének hiányában, mivel nem az arra jogosult nyújtotta be a panaszt nem tudja azt vizsgálni, hogy a panaszos fiával szemben történt-e alapjogi sérelem az intézkedés következtében.

Abban a kérdésben, hogy a rendőrség által foganatosított intézkedés részrehajló lett volna a panaszossal szemben, a Testület nem tudott állást foglalni, mivel a panaszosi és rendőri álláspont között olyan mértékű ellentmondás feszült, amelyet a Testület – korlátozott eszköztárára tekintettel – nem tudott feloldani, így a történetek rekonstruálására nem volt lehetősége.

Minderre tekintettel a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme az intézkedés részrehajló tekintetében nem megállapítható, mivel a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni.

IV.

A Testület a fentiekben kifejtettek alapján arra a következtetésre jutott, hogy 2018. június 6-án, a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett a 112-es hívószámra beérkezett kettő telefonhívást követően. Ennek következtében a rendőrségnek kellő jogalapja volt az intézkedés megkezdéséhez, az intézkedést megfelelő törvényi felhatalmazás alapján, jogszerűen kezdte meg a panaszossal szemben, így a panaszosnak nem sérült a tisztességes eljáráshoz való joga. A Testület megállapította, hogy az előállításnak megvolt a jogalapja. Mindezek alapján – tekintetbe véve, hogy tettenérés esetében az Rtv. nem ad lehetőséget a mérlegelésre – a Testület megállapította, hogy a panaszos elfogására és előállítására jogszerűen került sor, ezért a panaszos személyes szabadsághoz való jogát nem érte sérelem. Így a Testület véleménye szerint a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga nem sérült az előállítás időtartama kapcsán. Minderre tekintettel a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme az intézkedés részrehajló tekintetében nem megállapítható, mivel a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni.

Budapest, 2018.december 20.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag